

صمت بدون وزیر ماند

مجلس با دولت تعامل نکرد

رؤنانه رضایی پور

خبرنگار پارلمانی

اولین مواجهه رسمی دولت و مجلس به نفع پاستور رقم نخورد. ۱۴۰ رأی مخالف، ۱۰۴ رأی موافق و ۱۰ رأی ممتنع، مانع از ماندگاری حسین مدرس خیابانی در وزارتخانه صمت شد. مدرس خیابانی مدت ۳ ماه سرپرستی این وزارتخانه را عهده دار بود و حالا با رأی عدم اعتماد به او، وزارت صمت دوباره شاهد سرپرست خواهد بود.

دیروز رأس ساعت ۸ صبح، زنگ آغاز نوزدهمین جلسه علنی مجلس یازدهم به صدا در آمد. وزیر پیشنهادی صمت بدون همراهی رئیس جمهوری و زودتر از رسیدن اسحاق جهانگیری، معاون اول رئیس جمهوری در صندلی ردیف جلوی بهارستان نشست و نمایندگان هم یک‌به‌یک به او ملحق می‌شدند. فضای ابتدایی مجلس اصلا آن گونه نبود که گمان عدم رأی اعتماد به مدرس خیابانی برود؛ همچنانکه که در چند روز گذشته خبری از مخالفت مجلسیان با وزیر پیشنهادی به‌بیرون درز نکرده بود. به ارائه گزارش سخنگوی کمیسیون صنایع و معادن در خصوص برنام‌ه وزیر معرفی شده صمت، نوبت رئیس جمهوری بود که از یک ساعت فرصت قانونی خود برای دفاع از وزیر پیشنهادی استفاده کند. اما عدم حضور حسن روحانی در این جلسه که بعدتر معلوم شد با توصیه ستاد ملی مبارزه با کرونا بوده و البته انتقاد نمایندگان را هم در پی داشت، جلسه با صحبت های مخالفین گزینه پیشنهادی آغاز شد. محسن زنگنه نماینده تربیت حیدریه به‌عنوان اولین نماینده مخالف، معتقد بود که اقتصاد کشور در دست مافیاهای مختلف صنعت، معدن و کالاهای اساسی است و وزیر پیشنهادی قابلیت مقابله با مافیاهای را ندارد. او به حضور یک ساله مدرس خیابانی در وزارت صمت به‌عنوان قائم مقام وزیر در امور بازگانی اشاره و به انتصابات او هم در این مدت اعتراض می‌کرد. تخریص ارز ۴۲۰۰ تومانی به برخی واردکنندگان

مخالف دیگر وزیر یپشنهادی صمت، علی اصغر عسکریستانی نماینده سبزوار بود. او حضور مدرس خیابانی به‌عنوان قائم مقام رحمانی وزیر سابق صمت را ناشی از فشار جهانگیری و واعظی دانست و دلیل این کار را عطفه رئیس جمهوری برای تشکیل وزارت بازرگانی

شمار مدیریت کنند. مخالف دیگر وزیر یپشنهادی صمت، علی اصغر عسکریستانی نماینده سبزوار بود. او حضور مدرس خیابانی به‌عنوان قائم مقام رحمانی وزیر سابق صمت را ناشی از فشار جهانگیری و واعظی دانست و دلیل این کار را عطفه رئیس جمهوری برای تشکیل وزارت بازرگانی

تعدیل قطعنامه؛ سودای ماشه

ظریف: قطعنامه پیشنهادی امریکا در شورای امنیت قطعاً رأی نمی آورد

گروه سیاسی/ امریکا با تغییر پیش نویس قطعنامه تمدید تحریم تسلیحاتی ایران از اعضای شورای امنیت خواست که درباره تمدید نامعلوم این تحریم‌ها تصمیم‌گیری کنند. واشنگتن قصد داشت پیش‌نویسی را که شامل ۱۵ بند مقدماتی و ۳۵ بند عملیاتی بود روز دوشنبه در اختیار سایر اعضا قرار دهد اما در نهایت با تأخیر و تلخیص و ارائه آن به سایر اعضا به انتظار جلسه رای گیری هفته آینده نشست. امریکا در طرح جدید خود خواستار ممنوعیت تسلیحاتی ایران تا زمانی شده است که شورای امنیت درباره آن تصمیم‌گیری کند. به‌گزارش «رویترز» متن جدید تنها حاوی چهار پاراگراف بوده و تحریم‌های تسلیحاتی علیه ایران را تا زمان تصمیم‌گیری نهایی شورای امنیت تمدید می‌کند و در آن با ربط دادن تحریم‌های ایران به صلح و ثبات جهانی اشاره می‌کند. هم‌زمان امنیت جهانی امری ضروری است. به گفته شماری از منابع دیپلماتیک، واشنگتن پس از اطمینان از اینکه طرح تمدید تحریم تسلیحاتی ایران از سوی کشورهای عضو شورای امنیت مورد اعتنا واقع نمی‌شود با تغییرات گسترده در متن پیشنهادی می‌کوشد دست کم لغو تحریم‌ها را بر آبی مدتی نامعلوم به تعویق بیندازد. نشریه «فاین پالیسی» پیش‌نویس قبلی پیشنهادی امریکا را جورانه توصیف و تأکید کرده بود که این کشور با این پیش‌نویس به دنبال تحمیل تعهدات حقوقی جامع به کشورها و ملزم کردن آنها به مقابله با کشتی‌های حامل بارهای ایران و توقیف آنها بوده است. این پیش‌نویس علاوه بر این، به‌دنبال اعمال مقررات تنبیهی مانند مصادره دارایی‌ها و منع سفر برای افراد و نهادهای ایرانی از جمله سپاه پاسداران انقلاب اسلامی بوده است. رسانه آمریکایی شائین تصویب این قطعنامه امریکا را زیاد ندانسته و تأکید کرده که از حمایت اندک در میان متحدان اروپایی این کشور

محمد جواد ظریف، وزیر امور خارجه ایران، در جریان دیدار با مقامات آمریکایی در واشنگتن.

خود را و تو کند تا مکانیسم ماشه را به‌کار اندازد.» این ادعا از سوی «میخائیل اولیانوف»، نماینده دائم روسیه در سازمان‌های بین‌المللی با این پاسخ رو به رو شد که «امید داریم در دولت امریکا افراد منطقی وجود داشته باشند که نگذارند کشورشان در عرصه بین‌المللی به‌دلیل ماجراجویی‌هایی همچون تلاش برای استفاده از مکانیسم ماشه با عقل سلیم جور در نمی‌آید، بدنام شود».

هدف‌گذاری دولتمردان امریکا برای استفاده از مکانیسم ماشه در حالی است که به اعتقاد اغلب صاحب‌نظران سیاسی و حقوقی، امریکا به‌دلیل خروج یکجانبه‌اش از برجام جزو طرف‌های مشارکت‌کننده در برجام نیست و نمی‌تواند از بندهای این توافق برای تمدید تحریم‌ها علیه ایران استفاده کند. رسانه آمریکایی «بلومبرگ» رجوع دولت امریکا به تأکید بر این توافق ه‌دندان تحریم‌ها علیه ایران را به ضرر این کشور دانسته و نوشته است که این تهدید می‌تواند موجب منزوی شدن امریکا و تمایل فرانسه و آلمان به همراهی با روسیه و چین در شورای امنیت شود. **■ تهدید مسکوپکن به استفاده از حق وتو** روسیه و چین در مواجهه با تصمیم امریکا برای تمدید تحریم تسلیحاتی

محمد جواد ظریف، وزیر امور خارجه ایران، در جریان دیدار با مقامات آمریکایی در واشنگتن.

و اینگونه همه مشکلات را به کسی که ۳ ماه است مسئولیت یک وزارتخانه را دارد ربط‌دهیم.

حالا نوبت به حسین مدرس خیابانی بود که در دفاع از برنامه‌های خود ۳۰ دقیقه سخنرانی کند. او که برای دومین بار در جمع مجلسیان جدید حاضر می‌شد، وعده داد که: نسبت به معیشت مردم دغدغه داشته و برنامه خود را در ۴ محور اصلی تحقق

عایستگی نیمی از وقت خود را به عباس گودرزی نماینده بروجد داد که او نیز در مخالفت، خطاب به مدرس خیابانی گفت که خود را خراب نکن، تو نمی‌توانی این وزارتخانه را جمع کنی. او با این جمله که نمی‌توانی با مافیا برخورد کنی از رئیس جمهوری پرسید: مگر قحط الرجال بود؟ در ادامه نوبت به موافق پایانی رسید. محمد خدابخشى نماینده الیگودرز حضور ۱۵ ماهه مدرس خیابانی در وزارت صمت را مقید دانست و گفت که اومی‌تواند بازار را به ثبات برساند. احمد رسولی‌نژاد نماینده‌ماوند آخرین فردی بود که در موافقت خود خطاب به‌هیأت رئیسه گفت که‌ای‌کاش اجازه می‌دادید سؤال از رئیس جمهوری مطرح می‌شد

■ پنجشنبه ۲۳ مرداد ۱۳۹۹

■ سال بیست و ششم

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

■ شماره ۷۴۱۸

ناکامی امریکا در اجماع‌سازی علیه ایران

بر همین اساس به نظر می‌رسد امریکایی‌ها در صدد فریب دادن اعضای شورای امنیت سازمان ملل متحد در این خصوص هستند، هرچند که بعید است این مورد مهم از چشم دیپلمات‌های کشورهای عضو شورای امنیت دور بماند.

با توجه به اینکه روح پیش‌نویس قطعنامه قبلی به شکلی که اشاره شد در پیشنهاد جدید امریکا تکرار شده، تعدیل و تغییر موارد دیگر اساساً باید مهم انگاشته شوند و ضروری است بر این موضوع تأکید شود که این‌ها هر چند مهم بوده و اعضای شورای امنیت سازمان ملل متحد گرایش مثبت و موافقی با نظر او درباره تحریم‌های تسلیحاتی ایران ندارند و همین هم باعث تغییر در پیش‌نویس این قطعنامه شده، اما همین‌نامی خواهد از موضع تلخاصم خود در این موضوع نیز عقب‌نشینی کند. این وضعیت باید هشدار دوباره‌ای باشد برای بازیگران عرصه بین‌الملل و خصوصاً اروپایی‌ها. چرا که امریکا کارنامه‌ی حتی در موضع ضعف نیز حاضر به پایان دادن به سیاست یکجانبه‌گرایی خود نیست. با این همه اما اگر حتی تعدیل‌هایی جدی در قطعنامه پیشنهادی امریکا صورت می‌گرفت هم به نظر نمی‌رسید که بتوانیم در جلسه‌ی آتی شورای امنیت سازمان ملل متحد شاهد تصویب آن باشیم. چه اینکه موضع روسیه و چین در این خصوص به صورت کاملاً واضح و علنی، موضع مخالف است. اما چیزی که می‌تواند در نشست آتی شورای امنیت اهمیت داشته باشد، موضع کشورهای اروپایی و خصوصاً انگلیس و فرانسه است. نه از این جهت که این موضع تغییری در سرنوشت قطعنامه پیشنهادی امریکا ایجاد می‌کند، بلکه از این رو که نشان خواهد داد استقلال اروپایی‌ها از امریکا، خصوصاً در موضوع ایران تا چه اندازه است.

اروپایی‌ها هم به شکلی موافق ادامه تحریم‌های تسلیحاتی ایران هستند. اما خواسته آنها دو تفاوت عمده با خواسته‌های ایران در همین موارد دارد: اول اینکه آنها می‌گویند که از نظر زمانی باید تمدید قطعنامه تحریم تسلیحاتی ایران نه برای مدت نامحدود بلکه فقط برای سه سال انجام شود. ثانیاً معتقدند این تحریم باید فقط بخشی از تجهیزات نظامی و تسلیحات را در بر بگیرد. اما هیچ‌کدام از این خواسته‌های اروپایی‌ها در پیش‌نویس قطعنامه امریکا لحاظ نشده و از همین رو رأی آنها نشان خواهد داد که در این مدت چقدر نتوانسته‌اند برای حفظ استقلال سیاسی خود از امریکا موفق باشند. خصوصاً اینکه می‌دانیم اخیراً ترامپ بابت این قطعنامه شخصاً رابرتی‌هایی با مکرون، رئیس جمهوری فرانسه داشته و همین اقدام هم اهمیت موضوع برای امریکا را نشان می‌دهد و هم نشان از وجود سطحی از تفاوت‌نظرهای جدی بین اروپا و امریکا در این مسأله دارد. بر همین اساس است که با رأی اروپایی‌ها باید ببینیم این تلاش‌ها به کجا کشیده. چرا که رأی مثبت آنها به این قطعنامه هر چند در سرنوشت این موضوع تفاوتی ایجاد نمی‌کند اما می‌تواند برای موضوعات بعدی در رابطه با برجام و حفظ آن‌شانه‌های پر اهمیتی به همراه داشته باشد.